

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti razširjeni senat)

z dne 8. maja 2024*

„Dostop do dokumentov – Varstvo osebnih podatkov – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Dokumenti v zvezi z nadomestili in stroški, ki se izplačujejo poslancu parlamenta, ter plačami in nadomestili njegovih parlamentarnih pomočnikov – Zavrnitev dostopa – Izjema v zvezi z varstvom zasebnosti in integritete posameznika – Člen 4(1)(b) in (6) Uredbe št. 1049/2001 – Varstvo zakonitih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki – Potreba po prenosu osebnih podatkov za konkreten namen v javnem interesu – Člen 9(1) Uredbe (EU) 2018/1725“

V zadevi T-375/22,

Luisa Izuzquiza, stanujoča v Berlinu (Nemčija),

Arne Semsrott, stanujoč v Berlinu,

Stefan Wehrmeyer, stanujoč v Berlinu,

ki jih zastopa J. Pobjoy, BL,

tožeče stranke,

proti

Evropskemu parlamentu, ki ga zastopata N. Lorenz in J.-C. Puffer, agenta,

tožena stranka,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat),

v sestavi M. van der Woude, predsednik, R. da Silva Passos (poročevalec), S. Gervasoni, sodnika, N. Póltorak in T. Pynnä, sodnici,

sodni tajnik: A. Marghelis, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 5. oktobra 2023,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Tožeče stranke, Luisa Izuzquiza, Arne Semsrott in Stefan Wehrmeyer, s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlagajo razglasitev ničnosti sklepa Evropskega parlamenta z referenčno številko A(2021) 10718C z dne 8. aprila 2022 (v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim jim je bil zavrnen dostop do dokumentov Parlamenta, ki vsebujejo informacije o nadomestilih, ki so jih prejeli Ioannis Lagos in njegovi parlamentarni pomočniki.

I. Dejansko stanje

- 2 I. Lagos je 2. julija 2019 nastopil funkcijo poslanca Parlamenta, potem ko je bil izvoljen v Grčiji.
- 3 Efeteio Athinon (pritožbeno sodišče v Atenah, Grčija) je 7. oktobra 2020 I. Lagosa obsodilo na trinajst let in osem mesecev zapora ter plačilo denarne kazni zaradi članstva v hudodelski združbi in njenega vodenja ter dveh manjših kršitev.
- 4 Parlament je 27. aprila 2021 na zahtevo grških organov I. Lagosu odvzel imuniteto. Tega so nato aretirali belgijski organi in ga predali grškim organom. I. Lagos trenutno prestaja zaporno kazen v Grčiji.
- 5 Po kazenski obsodbi, odvzemu imunitete in zaporni kazni I. Lagos ni odstopil s položaja evropskega poslanca. Taka obsodba I. Lagosa ni privedla do tega, da bi grški organi Parlament obvestili o prenehanju njegovega mandata.
- 6 Tožeče stranke so 7. decembra 2021 na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) pri Parlamentu vložile zahtevo za dostop do dokumentov, ki se nanašajo na I. Lagosa (v nadaljevanju: prvotni zahtevek).
- 7 Tožeče stranke so v prvotnem zahtevku zahtevale dostop do vseh dokumentov, ki se nanašajo na nadomestila, dodeljena I. Lagosu med 7. oktobrom 2020 in 7. decembrom 2021, in sicer, prvič, na potne stroške, stroške nastanitve in s tem povezane stroške; drugič, dnevnic ali „dnevno nadomestilo“; tretjič, nadomestilo splošnih stroškov ter povračilo stroškov poklicnega usposabljanja v jezikih in odhodkov za informacijsko tehnologijo, in četrtič, odhodke, povezane s plačami akreditiranih parlamentarnih pomočnikov in lokalnih parlamentarnih pomočnikov.
- 8 Dokumenti, do katerih so tožeče stranke zahtevale dostop, so med drugim vključevali – vendar niso bili omejeni na – prvič, vse zahtevke, račune, vse obračune stroškov, vse vozovnice, vse odčitke števec kilometrov, vse račune ali obračune stroškov, ki jih je I. Lagos predložil v zvezi z nadomestili; drugič, vse dokumente, ki so povezani ali se nanašajo na povračilo nadomestil, in tretjič, vso korespondenco z uradom I. Lagosa, vključno z interno korespondenco in korespondenco s tretjimi osebami, v zvezi z nadomestili ter korespondenco z upravnimi službami Parlamenta.
- 9 Tožeče stranke so 17. januarja 2022 po izmenjavi elektronskih sporočil s Parlamentom privolile v omejitev obsega prvotnega zahtevka na dokumente iz obdobja od 7. oktobra 2020 do 7. marca 2021 (v nadaljevanju: zadevno obdobje).

- 10 Parlament je v sklepu z dne 4. februarja 2022 (v nadaljevanju: prvotni sklep) tožečim strankam zavrnil dostop do dokumentov, ki so bili predmet prvotnega zahtevka.
- 11 Tožeče stranke so 28. februarja 2022 na Parlament naslovile potrdilno prošnjo na podlagi člena 7(2) Uredbe št. 1049/2001, v kateri so predlagale, naj Parlament ponovno preuči svoj prvotni sklep.
- 12 Parlament je v izpodbijanem sklepu tožeče stranke obvestil, da je ob upoštevanju omejitve obsega prvotnega zahtevka na zadevno obdobje opredelil dokumente v naslednjih kategorijah: plača I. Lagosa, njegovo dnevno nadomestilo, povračilo potnih stroškov, plače akreditiranih in lokalnih parlamentarnih pomočnikov ter povračilo potnih stroškov akreditiranih in lokalnih parlamentarnih pomočnikov. Parlament je s sklicevanjem na člen 4(1)(b) in (6) Uredbe št. 1049/2001 ter člen 9(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL 2018, L 295, str. 39) potrdil svoj prvotni sklep, da tožečim strankam zavrne dostop do zahtevanih dokumentov.

II. Postopek in predlogi strank

- 13 Splošno sodišče je na predlog sodnika poročevalca v okviru pripravljanih ukrepov iz člena 91(c) Poslovnika Splošnega sodišča, Parlamentu odredilo, naj predloži celotno kopijo dokumentov, do katerih je bil dostop zavrjen. Ker je Parlament to zahtevo izpolnil, ti dokumenti v skladu s členom 104 Poslovnika tožečim strankam niso bili posredovani.
- 14 Tožeče stranke so na obravnavi izjavile, da v nasprotju s tem, kar so navedle v tožbi, iz svojih tožbenih razlogov in trditev umikajo trditev, da je bil eden od ciljev njihovega prvotnega zahtevka za dostop do spornih dokumentov prispevati k temu, da bi javnost razumela pravila Parlamenta v zvezi s postopkom odvzema poslanske imunitete. Ta izjava tožečih strank je bila zabeležena v zapisnik o obravnavi.
- 15 Tožeče stranke Splošnemu sodišču v bistvu predlagajo, naj:
 - izpodbijani sklep razglasi za ničen;
 - Parlamentu naloži plačilo stroškov.
- 16 Parlament Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - tožbo zavrne;
 - tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

- 17 Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo dva tožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na kršitev določb člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 v povezavi s členom 9(1)(b) Uredbe 2018/1725, drugi, naveden podredno, pa na kršitev člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001.

A. Prvi tožbeni razlog: kršitev določb člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 v povezavi s členom 9(1)(b) Uredbe 2018/1725

- 18 Tožeče stranke menijo, da člen 9(1) Uredbe 2018/1725 Splošnemu sodišču nalaga, da „[pretehta] različne navzkrižne interese“, da bi ugotovilo, ali je prenos osebnih podatkov „sorazmeren“, tudi če bi bil ugotovljen poseg v zakoniti interes. Po mnenju tožečih strank ne zadostuje, da institucija meni, da obstajajo razlogi za domnevo, da bi se lahko z zadevnim prenosom poseglo v zakonite interese posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Uvedba tehtanja v členu 9(1) Uredbe 2018/1725 v povezavi s členom 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 naj bi Splošnemu sodišču dajala večjo diskrecijsko pravico, kot jo ima v okviru Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).
- 19 Tožeče stranke prav tako trdijo, da se zdi, da Parlament ne izpodbija, da je s členom 9(1) Uredbe 2018/1725 tehtanje izrecno zahtevano. Ta prvi tožbeni razlog je sestavljen iz dveh delov.
- 20 Prvi del se nanaša na napačno uporabo pogoja potrebe po prenosu osebnih podatkov iz dokumentov, katerih razkritje se zahteva. Tožeče stranke v drugem delu trdijo, da je Parlament, potem ko je pretehtal različne navzkrižne interese v smislu člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725, napačno ugotovil, da bi bilo glede na zakonite interese I. Lagosa in njegovih pomočnikov nesorazmerno prenesti zadevne podatke.
- 21 V zvezi s tem je treba poudariti, da imajo na podlagi člena 15(3) PDEU vsi državljani Evropske unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic pravico dostopa do dokumentov institucij Unije ob upoštevanju načel in pogojev, ki se določijo v skladu s postopkom iz člena 294 PDEU. Uredba št. 1049/2001 v skladu z njeno uvodno izjavo 1 sledi namenu iz člena 1, drugi odstavek, PEU, ki je bil vstavljen z Amsterdamsko pogodbo, po katerem se označi nova faza v procesu oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani. Kot je opozorjeno v uvodni izjavi 2 navedene uredbe, je pravica dostopa javnosti do dokumentov institucij povezana z demokratičnostjo teh institucij (glej sodbo z dne 15. julija 2015, Dennekamp/Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 22 Poleg tega je treba opozoriti, da v skladu s členom 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 institucije Unije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi njegovo razkritje oslabilo varstvo zasebnosti in integriteto posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Unije s področja varstva osebnih podatkov.
- 23 V skladu s sodno prakso iz tega izhaja, da kadar je namen zahteve pridobiti dostop do osebnih podatkov v smislu člena 3(1) Uredbe 2018/1725, se določbe te uredbe v celoti uporabljajo (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2015, ClientEarth in PAN Europe/EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 24 Osebni podatki se torej lahko na podlagi Uredbe št. 1049/2001 prenesejo tretjim osebam le takrat, kadar ta prenos, na eni strani, izpolnjuje pogoje iz člena 9(1)(a) ali (b) Uredbe 2018/2001 in, na drugi strani, pomeni zakonito obdelavo v skladu z zahtevami iz člena 5 te uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 2. oktobra 2014, Strack/Komisija, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, točka 104).

- 25 V zvezi s tem se v skladu s členom 9(1)(b) Uredbe 2018/1725 osebni podatki prenesejo uporabnikom, ustanovljenim v Uniji, ki niso institucije in organi Unije, le če uporabnik izkaže, da je prenos podatkov potreben za konkreten namen v javnem interesu, in če upravljavec takrat, kadar obstajajo razlogi za domnevo, da bi ta prenos lahko posegal v zakonite interese posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ugotovi, potem ko je na preverljiv način pretehtal različne navzkrižne interese, da je prenos osebnih podatkov za ta konkretni namen sorazmeren.
- 26 Zato je iz samega besedila člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725 razvidno, da ta določba prenos osebnih podatkov pogojuje z izpolnitvijo več kumulativnih pogojev.
- 27 V skladu s členom 9(1)(b) Uredbe 2018/1725, kot ga razlaga sodišče Unije, mora najprej vlagatelj zahteve za dostop dokazati, da je prenos osebnih podatkov potreben za konkreten namen v javnem interesu. Za izpolnitev tega pogoja je treba dokazati, da je prenos osebnih podatkov najprimernejši ukrep med vsemi ukrepi, s katerimi je mogoče doseči cilj, ki mu sledi vlagatelj zahteve, in da je sorazmeren s tem ciljem, kar vlagatelja zahteve zavezuje k predložitvi izrecnih in legitimnih utemeljitev (glej sodbo z dne 19. septembra 2018, *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest)/Komisija*, T-39/17, neobjavljena, EU:T:2018:560, točka 42 in navedena sodna praksa). Iz tega izhaja, da izvajanje pogoja, da se dokaže potreba po prenosu osebnih podatkov za konkreten namen v javnem interesu, privede do priznanja obstoja izjeme od pravila iz člena 6(1) Uredbe št. 1049/2001, v skladu s katerim prosilec ni dolžan navesti razlogov za prošnjo za dostop (sodbi z dne 15. julija 2015, *Dennekamp/Parlament*, T-115/13, EU:T:2015:497, točka 55, in z dne 6. aprila 2022, *Saure/Komisija*, T-506/21, neobjavljena, EU:T:2022:225, točka 25).
- 28 Le če je to dokazano, mora torej zadevna institucija preveriti, ali ni nobenega razloga za domnevo, da bi se lahko z zadevnim prenosom poseglo v zakonite interese posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, in v takem primeru na preverljiv način tehtati različne navzkrižne interese, da bi ocenila sorazmernost zahtevanega prenosa osebnih podatkov (glej sodbo z dne 16. julija 2015, *ClientEarth in PAN Europe/EFSA*, C-615/13 P, EU:C:2015:489, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 29 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba preučiti trditve tožečih strank v okviru tega prvega tožbenega razloga.

1. Prvi del: napačna uporaba pogoja potrebe po prenosu osebnih podatkov, navedenih v dokumentih, katerih razkritje se zahteva

- 30 Tožeče stranke v bistvu menijo, da je Parlament v izpodbijanem sklepu napačno ugotovil, da prenos osebnih podatkov ni potreben za konkreten namen v javnem interesu v smislu člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725. Najprej izpodbijajo ugotovitev Parlamenta, da niso dokazale konkretnega javnega interesa za razkritje zahtevanih dokumentov v zvezi z odhodki I. Lagosa.
- 31 Na prvem mestu, tožeče stranke trdijo, da konkreten javni interes njihove zahteve izhaja iz okoliščine, da je bila I. Lagosu izrečena konkretna in zelo huda kazenska obsodba. Njihova zahteva je bila namenjena olajšanju povečanega javnega nadzora in odgovornosti v zvezi z zneski, ki jih je Parlament plačal I. Lagosu, in odhodki, ki jih je zadnjenavedeni imel v izjemnih okoliščinah, v katerih je bil obsojen na trinajst let in osem mesecev zapora ter plačilo denarne kazni za huda kazniva dejanja. Tožeče stranke menijo, da ne gre za splošno zahtevo za večjo

preglednost informacij o odhodkih I. Lagosa ali drugih evropskih poslancev na splošno in da se v tem smislu njihova zahteva razlikuje od zahteve iz sodbe z dne 25. septembra 2018, Psara in drugi/Parlament (od T-639/15 do T-666/15 in T-94/16, EU:T:2018:602).

- 32 Na drugem mestu, po mnenju tožečih strank okoliščina, da so nekatere informacije (kot so splošni podatki v zvezi s plačami, izplačanimi evropskim poslancem, in pogoji za povračilo potnih stroškov teh poslancev) že javno dostopne – kar je okoliščina, na katero se Parlament sklicuje v izpodbijanem sklepu – ne ustreza konkretnemu interesu vložene zahteve za dostop do dokumentov v zvezi z odhodki I. Lagosa v edinstvenih okoliščinah primera tega poslanca, ki se je nanašal na dostop do natančnih informacij ob upoštevanju izrednih okoliščin hude kazenske obsodbe zadnjenavedenega.
- 33 Na tretjem mestu, tožeče stranke menijo, da Parlament ne pojasnjuje, kako bi lahko notranji in zunanji nadzor, ki sta navedena v izpodbijanem sklepu, delovala v okoliščinah, v katerih je bil poslanec Parlamenta obsojen za huda kazniva dejanja med trajanjem svojega mandata. Menijo, da ta nadzora ne zadostujeta za odkrivanje primerov, v katerih so javna sredstva dodeljena poslancem, nato pa uporabljena za kriminalne dejavnosti ali druge nezakonite dejavnosti, medtem ko je treba finančno pomoč evropskim poslancem uporabiti v okviru njihovih uradnih dolžnosti. Tožeče stranke dodajajo, da čeprav mora po njihovem mnenju Parlament dokazati, kako ta nadzora zadostujeta, menijo, da bi razkritje zahtevanih dokumentov omogočilo temeljitejšo preučitev, ali sta zadevna nadzora prilagojena primerom, kot je obravnavani.
- 34 Na četrtem mestu, tožeče stranke trdijo, da okoliščina, da je I. Lagos ostal član Parlamenta kljub kazenski obsodbi, ne ovira zakonitega javnega interesa za dostop do zahtevanih dokumentov. Menijo, da bi razkritje teh dokumentov omogočilo večjo preglednost in boljše razumevanje tega, kako so bila sredstva I. Lagosu dodeljena in kako jih je ta uporabil v obdobju po njegovi obsodbi in pred končnim sklepom o odvzemu njegove poslanske imunitete 27. aprila 2021. Tožeče stranke menijo, da mora biti vprašanje, ali je bilo primerno, da je I. Lagos še naprej prejemal javna sredstva, predmet javne razprave, pri čemer je treba vedeti, točno katera sredstva so bila prejeta in za kaj.
- 35 Parlament te trditve izpodbija.
- 36 Najprej, ker tožeče stranke priznavajo, da dokumenti, katerih razkritje zahtevajo, vsebujejo osebne podatke, je treba najprej preveriti, ali so tožeče stranke ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 27 zgoraj, izpolnile obveznost iz člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725, da dokažejo potrebo po prenosu navedenih podatkov za konkreten namen v javnem interesu.
- 37 V zvezi s tem je treba preučiti, na prvem mestu, ali je treba namen, na katerega se sklicujejo tožeče stranke za prenos zadevnih osebnih podatkov, šteti za konkreten namen v javnem interesu in, na drugem mestu, ali je zahtevani prenos potreben, kar zadeva, na eni strani, I. Lagosa in, na drugi strani, njegove parlamentarne pomočnike.

a) Obstoj konkretnega namena v javnem interesu

- 38 Najprej je treba opozoriti, da se dokumenti, na katere se nanaša zahteva za dostop, nanašajo na plačo I. Lagosa, njegovo dnevno nadomestilo, nadomestilo splošnih stroškov, povračilo njegovih potnih stroškov, plače njegovih akreditiranih in lokalnih parlamentarnih pomočnikov ter povračilo potnih stroškov zadnjenavedenih.

- 39 Poleg tega je treba prav tako opozoriti, da – kot izhaja iz Statuta poslancev Evropskega parlamenta (Sklep 2005/684/ES, Euratom Evropskega parlamenta z dne 28. septembra 2005 o sprejetju statuta poslancev Evropskega parlamenta (UL 2005, L 262, str. 1), v nadaljevanju: Statut poslancev) in Sklepa 2009/C 159/01 predsedstva Parlamenta z dne 19. maja in 9. julija 2008 o izvedbenih ukrepih v zvezi s Statutom poslancev Evropskega parlamenta (UL 2009, C 159, str. 1) – imajo poslanci pravico do naslednjih nadomestil in povračil:
- nadomestila iz člena 10 Statuta poslancev v višini 38,5 % osnovne plače sodnika Sodišča Evropske unije; člen 1 Sklepa 2009/C 159/01 določa, da so poslanci upravičeni do tega nadomestila od dneva nastopa svoje funkcije do zadnjega dne meseca, v katerem se ta funkcija zaključí;
 - povračila stroškov, nastalih v zvezi z izvrševanjem mandata, v skladu s členom 20(1) Statuta poslancev; odstavek 2 te določbe določa, da Parlament povrne dejansko nastale stroške za potovanja do delovnega mesta in nazaj ter druga službena potovanja, medtem ko se lahko v skladu z odstavkom 3 istega člena druge stroške, nastale v zvezi z mandatom, povrne v pavšalnih zneskih; v zvezi s tem:
 - člen 11 Sklepa 2009/C 159/01 določa, da se potni stroški povrnejo na podlagi potrdila o navzočnosti in po predložitvi veljavnih potovalnih dokumentov ali drugih dokazil;
 - člen 24 Sklepa 2009/C 159/01 določa dnevno nadomestilo za vsak dan navzočnosti, na eni strani, v kraju dela ali seje in, na drugi strani, na seji odbora ali drugega organa nacionalnega parlamenta, organizirani izven kraja prebivanja poslanca; v obeh primerih mora biti navzočnost poslanca na zadevnem kraju ustrezno potrjena; če uradna dejavnost poteka na ozemlju Unije, poslanci prejmejo pavšalno nadomestilo;
 - nadomestila splošnih stroškov v obliki pavšalnega zneska v skladu s členoma 25 in 28 Sklepa 2009/C 159/01; to nadomestilo je namenjeno kritju stroškov, nastalih v okviru njihove poslanske dejavnosti, zlasti stroškov delovanja in vzdrževanja pisarne, pisarniških potrebščin in dokumentacije, stroškov pisarniške opreme, reprezentativnih dejavnosti, in upravnih stroškov;
 - nadomestila dejanskih stroškov zaposlovanja njihovih osebnih sodelavcev, v skladu s členom 21 statuta poslancev; člen 33 Sklepa 2009/C 159/01 določa, da se lahko krijejo samo stroški, ki ustrezajo pomoči, ki je potrebna in neposredno vezana na izvrševanje poslanskega mandata poslanca, stroškov, vezanih na zasebno življenje poslanca, pa v nobenem primeru ni mogoče kriti.
- 40 V zvezi s tem je treba pojasniti, da potreba po prenosu osebnih podatkov lahko temelji na splošnem cilju, kot je pravica javnosti do obveščенosti o ravnanju poslancev Parlamenta pri izvajanju njihovih funkcij, kar pa ne posega v dejstvo, da bi lahko Splošno sodišče potrebo po tem prenosu v smislu člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725 preverilo le, če bi tožeče stranke dokazale, da so cilji, ki jih uresničujejo z zahtevo za razkritje osebnih podatkov, primerni in sorazmerni (glej v tem smislu sodbo z dne 25. septembra 2018, Psara in drugi/Parlament, od T-639/15 do T-666/15 in T-94/16, EU:T:2018:602, točka 92 in navedena sodna praksa).

- 41 Kot je bilo navedeno v točkah od 31 do 34 zgoraj in kot so stranke potrdile na obravnavi, je bil namen, na katerega se tožeče stranke sklicujejo za prenos zadevnih dokumentov, v bistvu seznanitev s konkretnimi zneski, ki jih je Parlament dodelil I. Lagosu v zadevnem obdobju, in načinom, kako so bili ti zneski uporabljeni, da bi se omogočila večji javni nadzor in odgovornost glede na posebni položaj I. Lagosa. Tožeče stranke so menile, da bi ta namen prispeval k preglednosti glede načina porabe denarja davkoplačevalcev in bi državljanom zlasti omogočil razumeti, ali so ta nadomestila neposredno ali posredno prispevala k financiranju ali nadaljevanju kriminalne ali nezakonite dejavnosti, ki jo je opravljal I. Lagos, oziroma mu omogočila, da se izogne spoštovanju sodne odločbe države članice Unije.
- 42 Poleg dejstva, da – kot je bilo opozorjeno v točki 40 zgoraj – potreba po prenosu osebnih podatkov lahko temelji na splošnem cilju, v obravnavani zadevi, v nasprotju s tem, kar trdi Parlament, ne gre za splošni cilj, temveč za cilj, ki je posebej povezan s posebnimi okoliščinami obravnavane zadeve, v smislu člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725 ter katerega namen je seznanitev s konkretnimi zneski, ki jih je Parlament dodelil I. Lagosu v zadevnem obdobju, in s tem, kako so bila nadomestila, ki jih je Parlament izplačal I. Lagosu, uporabljena v okviru izvrševanja njegovega mandata poslanca.
- 43 Pojasniti je namreč treba, da so dejstva, na katerih temelji ta zadeva, povsem izjemne narave, in sicer, da se nanašajo na poslanca Parlamenta, ki je bil obsojen na zaporno kazen trinajstih let in osmih mesecev, ki je v zaporu in ki je bil prav tako obsojen na plačilo denarne kazni, ker je, med drugim, storil huda kazniva dejanja, in sicer je šlo za pripadnost hudodelski združbi in njeno vodenje. I. Lagos pa je kljub taki obsodbi ter celo po njegovi aretaciji in zaprtju ostal poslanec Parlamenta in je torej še naprej prejemal nadomestila, ki ustrezajo opravljanju te funkcije. Zlasti je treba v tem kontekstu dejstvo, da lahko tožeče stranke poskušajo ugotoviti, s kakšnim namenom in v katere kraje je I. Lagos v zadevnem obdobju opravil potovanja, za katera je Parlament povrnil stroške, šteti za legitimno.
- 44 Zato je treba v posebnih okoliščinah obravnavane zadeve namen seznanitve s konkretnimi zneski, ki jih je Parlament dodelil I. Lagosu v zadevnem obdobju, in načini, kako so bili ti zneski uporabljeni, da bi se omogočila večji javni nadzor in odgovornost v zvezi z dostopom I. Lagosa do javnih sredstev ter torej prispevati k preglednosti glede načina porabe denarja davkoplačevalcev, šteti za konkreten namen v javnem interesu v smislu člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725. Parlament je torej v izpodbijanem sklepu napačno zavrnil priznanje takega namena kot konkretnega namena v javnem interesu.

b) Potreba po prenosu osebnih podatkov

- 45 Ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 27 zgoraj, je treba poleg tega preučiti, ali so tožeče stranke dokazale potrebo po prenosu osebnih podatkov. Preveriti je torej treba, ali je bil zahtevani prenos podatkov, na eni strani, najprimernejši ukrep med vsemi ukrepi, s katerimi je mogoče doseči konkreten namen v javnem interesu, ki so ga želele doseči tožeče stranke, in, na drugi strani, ali je bil sorazmeren s tem namenom.
- 46 V zvezi s tem je treba najprej preučiti, ali so tožeče stranke uspele dokazati potrebo po prenosu osebnih podatkov, ki se nanašajo na I. Lagosa in so navedeni v zadevnih dokumentih. Potreba po prenosu osebnih podatkov, ki se nanašajo na akreditirane in lokalne pomočnike I. Lagosa in so navedeni v zadevnih dokumentih, bo preučena v točkah od 66 do 79 spodaj.

1) Potreba po prenosu zadevnih osebnih podatkov v zvezi z I. Lagosom

47 Na eni strani, Parlament v bistvu meni, da so informacije o finančnih in socialnih pravicah poslancev že javno dostopne in da so tako razpoložljive informacije primernejši ukrep za doseg zastavljenega cilja, kot je prenos osebnih podatkov, ki se nanašajo na I. Lagosa. Na drugi strani, Parlament meni, da sta notranji in zunanji nadzor finančnih in socialnih pravic njegovih članov ter odhodki, ki izhajajo iz teh pravic, primernejši za nadzor zakonitosti in pravilne uporabe zneskov, ki jih je Parlament izplačal I. Lagosu, kot je javno razkritje osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj.

i) Trditev, da so informacije o finančnih in socialnih pravicah poslancev že javno dostopne

48 V zvezi s trditvijo, da so informacije o finančnih in socialnih pravicah poslancev že javno dostopne, je treba, na prvem mestu, opozoriti, da se v skladu s sodno prakso pravica do dostopa javnosti iz Uredbe št. 1049/2001 nanaša le na dokumente institucij, s katerimi te dejansko razpolagajo, ker se ta pravica ne more raztezati na dokumente, ki jih institucije nimajo na voljo ali ki ne obstajajo (glej sodbo z dne 25. septembra 2018, Psara in drugi/Parlament, od T-639/15 do T-666/15 in T-94/16, EU:T:2018:602, točka 27 in navedena sodna praksa).

49 Iz členov 25 in 26 Sklepa 2009/C 159/01 izhaja, da poslanci Parlamenta mesečno prejemajo pavšalno nadomestilo za splošne stroške na podlagi enotne vloge, ki jo vložijo na začetku svojega mandata.

50 Glede na to, da je nadomestilo za splošne stroške pavšalno, Parlament ne razpolaga z nobeno listino, v kateri bi bilo vsebinsko ali časovno natančno opredeljeno, kako njegovi poslanci to nadomestilo porabijo, kot je potrdil na obravnavi.

51 Na drugem mestu, navesti je treba, da se nadomestilo iz člena 10 Statuta poslancev, ki je mesečna plača poslancev, tem prav tako izplačuje samodejno. Parlament torej nima nobenega dokumenta, v katerem bi bilo natančno opredeljeno, kako njegovi poslanci to nadomestilo porabijo.

52 Na tretjem mestu, ugotoviti je treba, da so informacije iz dokumentov, ki jih ima Parlament v zvezi z nadomestilom splošnih stroškov in nadomestilom iz člena 10 Statuta poslancev, javnosti prosto in brezplačno dostopne, saj so na voljo na spletnem mestu Parlamenta, kot je ta poudaril v izpodbijanem sklepu (glej opombo 19 izpodbijanega sklepa) in potrdil na obravnavi.

53 Na spletnem mestu Parlamenta je namreč mogoče najti podrobne in natančne informacije o mesečnem znesku, ki ga prejemajo vsi poslanci, po odbitku evropskega davka in prispevkov za socialno varnost, iz naslova navedenega nadomestila, določenega v členu 10 Statuta, to je enakega plačila, kot ga prejmejo vsi poslanci. Na navedenem spletnem mestu je prav tako mogoče najti natančen pavšalni znesek nadomestila splošnih stroškov, dodeljenega poslancem. Te informacije so torej tožečim strankam omogočile, da so pridobile potrebne in ustrezne informacije o natančnih višinah zneskov, ki so se iz tega naslova mesečno izplačevali I. Lagosu.

54 Iz tega sledi, da je glede nadomestila iz člena 10 Statuta poslancev in nadomestila splošnih stroškov mogoče šteti, da razkritje zadevnih osebnih podatkov ni najprimernejši ukrep za doseg namena tožečih strank, saj so zadnjenavedene imele možnost te podatke pridobiti z dostopom do spletnega mesta Parlamenta.

55 Zato glede na sodno prakso, navedeno v točki 27 zgoraj, tožečim strankam ni uspelo dokazati potrebe po takem prenosu.

- 56 Situacija je drugačna, kar zadeva povračilo potnih stroškov in izplačilo dnevnega nadomestila poslancem, saj se informacije, ki so v zvezi s tem javno dostopne na spletnem mestu Parlamenta, nanašajo le na veljavna pravila za upravičenost do takega nadomestila in na pogoje, ki se uporabljajo za povračilo potnih stroškov. Ti stroški in nadomestila pa se izplačajo le, če poslanci za to vložijo zahtevek pri službah Parlamenta, po možnosti skupaj z dokazili.
- 57 Iz tega izhaja, na eni strani, da se na podlagi javno dostopnih informacij o potnih stroških in dnevnem nadomestilu ni mogoče seznaniti z višino zneskov, ki jih je Parlament izplačal I. Lagosu v okviru izvrševanja njegovega mandata poslanca v zadevnem obdobju. Vračilo teh zneskov je bilo namreč odvisno od zahtevkov, ki jih je za to vložil I. Lagos.
- 58 Na drugi strani, na podlagi javno dostopnih informacij o potnih stroških in dnevnem nadomestilu prav tako ni mogoče ugotoviti, kakšen je bil namen potovanja, namembni kraj ali pot, ki jo je opravil I. Lagos. Kot pa so trdile tožeče stranke, bi prenos zadevnih osebnih podatkov, kar zadeva potne stroške in dnevno nadomestilo, javnosti omogočil dostop do teh informacij.
- 59 Dostop do teh dokumentov je za tožeče stranke lahko pomemben, ker omogočajo seznanitev z dejavnostmi I. Lagosa v zadevnem obdobju, glede na to, da je bil takrat obsojen, vendar še ni bil v zaporu, in tako kažejo na morebitno uporabo javnih sredstev pri morebitnih nezakonitih dejavnostih, ki bi jih lahko I. Lagos opravljal na svojih potovanjih, čeprav ti dokumenti niso vsebovali podrobnosti o tem, kako je poslanec porabil dodeljene zneske.
- 60 Iz tega sledi, da je v posebnih okoliščinah obravnavane zadeve razkritje zadevnih osebnih podatkov, ki se nanašajo na dokazila o potnih stroških in dnevnem nadomestilu I. Lagosa, primernejši ukrep za doseg namena tožečih strank, kot je dostop do informacij, ki so že javno dostopne.
- ii) Trditev, da sta notranji in zunanji nadzor, ki obstajata v Parlamentu, primernejša za nadzor zakonitosti in pravilne uporabe zneskov, ki jih je Parlament izplačal I. Lagosu, kot je javno razkritje osebnih podatkov*
- 61 Glede trditve, da sta notranji in zunanji nadzor, ki obstajata v Parlamentu, primernejša za nadzor zakonitosti in pravilne uporabe zneskov, ki jih je Parlament izplačal I. Lagosu, je treba ugotoviti, da je namen zadevnih nadzorov v bistvu oceniti skladnost izvedenih plačil z veljavnimi predpisi.
- 62 Ne glede na to, ali so bili ti predpisi spoštovani, pa je interes, na katerega se sklicujejo tožeče stranke, omogočiti javnosti, da se seznanijo s konkretnimi višinami zneskov, ki jih je Parlament dodelil I. Lagosu v zadevnem obdobju, in načinom, kako so bili ti zneski uporabljeni, da bi se omogočila večji javni nadzor in odgovornost glede na poseben položaj I. Lagosa.
- 63 Ta notranji in zunanji nadzor ne omogočata uresničitve konkretnega namena v javnem interesu, na katerega se sklicujejo tožeče stranke, da bi upravičile prenos zahtevanih dokumentov. V nasprotju s tem, kar trdi Parlament, teh nadzorov torej ni mogoče šteti za primernejše od prenosa osebnih podatkov, ki se nanašajo na I. Lagosa.
- 64 Zato je treba v posebnih okoliščinah obravnavane zadeve ugotoviti, da je prenos osebnih podatkov iz dokumentov v zvezi s povračilom potnih stroškov in dnevnim nadomestilom, ki jih je prejel I. Lagos, ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 27 zgoraj, ukrep, potreben za uresničitev konkretnega namena v javnem interesu, na katerega se sklicujejo tožeče stranke, da bi upravičile prenos zadevnih osebnih podatkov.

65 Iz vsega navedenega izhaja, da je Parlament napačno menil, da tožeče stranke v zvezi z dokumenti, ki se nanašajo na povračilo potnih stroškov in dnevno nadomestilo, ki jih je prejel I. Lagos, niso izpolnile obveznosti iz člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725, da dokažejo potrebo po prenosu osebnih podatkov za konkreten namen v javnem interesu.

2) Potreba po prenosu zadevnih osebnih podatkov v zvezi z akreditiranimi in lokalnimi pomočniki I. Lagosa

66 Parlament trdi, da akreditirani in lokalni parlamentarni pomočniki I. Lagosa ne opravljajo javnih funkcij. Tako je Parlament v izpodbijanem sklepu podredno v okviru tehtanja različnih navzkrižnih interesov zavrnil sorazmernost zahtevanega prenosa osebnih podatkov v zvezi z navedenimi parlamentarnimi pomočniki.

67 Člen 21(1) Statuta poslancev določa, da poslanci prosto izberejo svoje osebne sodelavce.

68 V skladu s členom 21(2) Statuta poslancev Parlament krije dejanske stroške zaposlitve osebnih sodelavcev poslancev, medtem ko člen 21(3) tega statuta natančneje določa, da Parlament določi pogoje za uresničevanje te pravice.

69 Pogoji za kritje stroškov za parlamentarno pomoč se nato določijo z izvedbenimi ukrepi. Natančneje, člen 33 Sklepa 2009/C 159/01 določa omejitev mesečnega zneska stroškov, ki jih v zvezi s tem lahko krije Parlament. Mehanizem kritja stroškov za parlamentarno pomoč se sproži, ko poslanec upravi predloži zahtevo za kritje stroškov, skupaj s pogodbo, ki je bila sklenjena s pomočnikom in v kateri so določene njegove naloge.

70 Iz tega sledi, da so ti stroški v zvezi s parlamentarno pomočjo povezani z izvrševanjem mandata poslanca, tudi če gre za stroške, ki jih neposredno krije Parlament.

71 V zvezi s tem je treba poudariti, kot je bilo opozorjeno v točki 41 zgoraj, da so tožeče stranke s prenosom zadevnih dokumentov želele pridobiti informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče razumeti, ali so zneski, dodeljeni I. Lagosu, vključno s tistimi, ki se nanašajo na njegove stroške za parlamentarno pomoč, neposredno ali posredno prispevali k financiranju ali nadaljnjemu opravljanju kriminalne ali nezakonite dejavnosti, ki jo je ta opravljal. Kot namreč trdijo tožeče stranke v točki 66 tožbe, je bil dostop do dokumentov, ki vsebujejo informacije o pomočnikih I. Lagosa, zahtevan le za pridobitev informacij o vlogi, ki jo je imel zadnjenavedeni.

72 Plače se parlamentarnim pomočnikom izplačajo neodvisno od njihovih konkretnih dejavnosti v okviru parlamentarne pomoči I. Lagosu. Zato prenos dokumentov v zvezi z izplačilom teh plač tožečim strankam ne more dati informacij o morebitnem neposrednem ali posrednem prispevku k financiranju ali nadaljnjemu opravljanju kriminalne ali nezakonite dejavnosti, ki jo opravlja I. Lagos.

73 Zato glede na sodno prakso, navedeno v točki 27 zgoraj, tožečim strankam ni uspelo dokazati potrebe po takem prenosu.

74 Ker pa so stroški v zvezi s potovanji parlamentarnih pomočnikov I. Lagosa tesno povezani z njegovimi dejavnostmi in čeprav ti pomočniki niso nosilci javnih funkcij, ni mogoče izključiti, da lahko ti stroški zagotovijo informacije glede morebitne, čeprav le posredne, povezave

z nezakonitimi dejavnostmi, ki naj bi jih opravljal I. Lagos. Ta potovanja se namreč opravijo na zahtevo poslanca in lahko zagotovijo podatke o njihovem namenu in lokaciji ter o trasi potovanja, ki bi lahko bila povezana z morebitnimi nezakonitimi dejavnostmi I. Lagosa.

- 75 Tak prenos je zato ustrezen ukrep za doseg namena, na katerega se sklicujejo tožeče stranke, da bi upravičile prenos zadevnih osebnih podatkov.
- 76 Poleg tega je treba ugotoviti, da Parlament ni trdil, da so informacije o višini zneskov, izplačanih parlamentarnim pomočnikom iz naslova povračila potnih stroškov, javno dostopne. Iz tega sledi, da je glede dokumentov v zvezi s povračilom potnih stroškov pomočnikov I. Lagosa zahtevan prenos najustreznejši način za doseg namena, na katerega se sklicujejo tožeče stranke.
- 77 V zvezi s tem je treba prav tako opozoriti, da notranji in zunanji nadzor, ki obstaja v Parlamentu, ne omogočata uresničitve konkretnega namena v javnem interesu, na katerega se sklicujejo tožeče stranke, da bi upravičile prenos zahtevanih dokumentov (glej točko 63 zgoraj), vključno z dokumenti, ki se nanašajo na potne stroške parlamentarnih pomočnikov I. Lagosa. Kot je bilo ugotovljeno v točki 63 zgoraj glede I. Lagosa, teh nadzorov torej ni mogoče šteti za primernejše od prenosa osebnih podatkov, ki se nanašajo na parlamentarne pomočnike zadnjenavedenega.
- 78 Zato v posebnih okoliščinah obravnavane zadeve prenos osebnih podatkov iz dokumentov v zvezi s povračilom potnih stroškov parlamentarnih pomočnikov I. Lagosa glede na sodno prakso, navedeno v točki 27 zgoraj, pomeni ukrep, ki je potreben za izpolnitev namena, na katerega se sklicujejo tožeče stranke, da bi upravičile prenos zadevnih osebnih podatkov.
- 79 Iz navedenega izhaja, da je Parlament napačno menil, da tožeče stranke v zvezi z dokumenti, ki se nanašajo na povračilo potnih stroškov, ki so jih prejeli pomočniki I. Lagosa, niso izpolnile obveznosti iz člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725, da dokažejo potrebo po prenosu osebnih podatkov za konkreten namen v javnem interesu.

2. Drugi del: z zahtevanim prenosom ni nesorazmerno poseženo v zakonite interese posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki

- 80 Tožeče stranke z drugim delom prvega tožbenega razloga v bistvu menijo, da je Parlament, potem ko je podredno pretehtal različne navzkrižne interese v smislu člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725, napačno ugotovil, da je prenos zadevnih osebnih podatkov glede na zakonite interese I. Lagosa in njegovih pomočnikov nesorazmeren.
- 81 Parlament izpodbija trditve tožečih strank.
- 82 Na prvem mestu, Parlament meni, da so te trditve brezpredmetne. Meni, da so zahteve v zvezi s prenosom osebnih podatkov, ki izhajajo iz člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725, kumulativne, zato bi bilo treba uporabiti izjemo v zvezi z varstvom zasebnosti in integritete posameznika, določeno v členu 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, če uporabnik – kot v obravnavani zadevi – ne dokaže, da je prenos zahtevanih osebnih podatkov potreben za posebni namen v javnem interesu. Parlament meni, da posledično morebitna napaka v preudarkih, navedenih podredno v zvezi z zakonitimi interesi I. Lagosa in njegovih pomočnikov, ter nesorazmernost prenosa ne more vplivati na izpodbijani sklep.
- 83 Na drugem mestu, Parlament meni, da trditve tožečih strank nikakor niso utemeljene.

- 84 Parlament v bistvu meni, da je v izpodbijanem sklepu opredelil zakonite interese posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ki bi z javnim razkritjem osebnih podatkov, ki se nanašajo nanje, lahko bili oškodovani. Kar zadeva I. Lagosa, naj bi šlo, na eni strani, za svobodno izvrševanje mandata poslanca Parlamenta, ki med drugim zajema svobodo srečevanja z ljudmi po lastni izbiri, svobodo sodelovanja na sestankih, konferencah in uradnih dejavnostih, to, da se ga obvešča o razpravah in glasovanjih v Parlamentu ter pravico, da zaprosi za pomoč, izbere člane svojega osebja, prosto določa njihove plače v določenih mejah in jih pošlje na službena potovanja. Parlament meni, da bi razkritje javnosti osebnih podatkov v zvezi z izvrševanjem mandata I. Lagosa, vključno z njegovim krajem prebivanja, omogočilo sledenje in profiliranje poslanca in njegovih pomočnikov, kar bi ogrozilo svobodno izvrševanje njegovega mandata.
- 85 Na drugi strani, Parlament meni, da bi lahko razkritje zadevnih osebnih podatkov v delu, v katerem se nanaša na ponavljajočo se dejavnost poslanca, prav tako pomenilo tveganje za varnost I. Lagosa.
- 86 Glede pomočnikov I. Lagosa je Parlament menil, da ne opravljajo javnih funkcij in da imajo zato zakoniti interes za varstvo svojih osebnih podatkov.
- 87 V zvezi s tem je treba opozoriti, da glede člena 8(b) Uredbe št. 45/2001 sodna praksa zahteva, da ko je potreba po prenosu osebnih podatkov dokazana, institucija ali organ Unije, pri katerem je bila vložena prošnja za dostop do dokumentov s takimi podatki, tehta med različnimi interesi zadevnih strank in preveri, ali ni nobenega razloga za domnevo, da bi se s tem prenosom lahko poseglo v zakonite interese posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki (glej sodbo z dne 15. julija 2015, Dennekamp/Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497, točka 116 in navedena sodna praksa). Ta sodna praksa se po analogiji uporablja za obravnavano zadevo, čeprav je bil člen 8(b) Uredbe št. 45/2001 medtem nadomeščen s členom 9(1)(b) Uredbe 2018/1725. Zadnjenavedena določba, na katere vsebino je opozorjeno v točki 25 zgoraj, namreč določa tudi tehtanje različnih navzkrižnih interesov na preverljiv način v okviru preučitve zahteve za prenos osebnih podatkov.
- 88 V obravnavani zadevi je treba torej presoditi, ali je Parlament preveril, ali obstajajo razlogi za domnevo, da bi se z zadevnim prenosom lahko poseglo v zakonite interese I. Lagosa in njegovih pomočnikov, in ali je v takem primeru ta institucija na preverljiv način pretehtala različne navzkrižne interese, da bi ocenila sorazmernost zadevnega prenosa osebnih podatkov.
- 89 Preučiti je torej treba, ali je Parlament pravilno menil, da prenos osebnih podatkov iz zadevnih dokumentov ni sorazmeren v smislu člena 9(1)(b) Uredbe 2018/1725 v povezavi z odstavkom 3 tega člena, ker zakoniti interesi I. Lagosa in njegovih pomočnikov prevladajo nad interesi, ki jih navajajo tožeče stranke.
- 90 V zvezi s tem je treba glede prve trditve, ki jo Parlament navaja v zvezi z I. Lagosom, in sicer interesa za zaščito svobodnega izvrševanja mandata poslanca, opozoriti, da so na podlagi člena 2(1) Statuta poslancev poslanci svobodni in neodvisni. To temeljno jamstvo, ki je vezano na mandat poslancev, predstavnikov, ki jih državljani Unije izvolijo na splošnih volitvah, je Parlament pravilno upošteval pri tehtanju interesov, ki ga je moral opraviti. Vendar je treba v obravnavani zadevi, kot je razvidno iz točk od 56 do 60 zgoraj, v tem delu zahtevo za dostop do spornih dokumentov preučiti le v delu, v katerem se nanaša na informacije o povračilu potnih stroškov in dnevnih nadomestilih, ki jih je prejel I. Lagos. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da to, da javnost ve za taka potovanja, ne more tako ali drugače omejiti svobodnega izvrševanja mandata I. Lagosa, zlasti kar zadeva potovanja, ki so zajeta v zahtevi za dostop v obravnavani zadevi in ki so bila vsa

opravljena v preteklosti. Razkritje krajev, kamor je I. Lagos potoval v zadevnem obdobju, namreč ne more vplivati na pogoje, pod katerimi je v tem obdobju izvrševal mandat poslanca. Poleg tega je treba v zvezi s potovanji I. Lagosa v okviru dogodkov javnega značaja, kot je njegovo sodelovanje na sestankih ali na javnih slovesnostih, navesti, da razkritja dokumentov v zvezi s povračilom potnih stroškov in dnevnimi nadomestili, ki jih je I. Lagos prejel za take dejavnosti, ni mogoče šteti za nesorazmernega. Poleg tega ni bilo dokazano, kako bi lahko razkritje informacij o opravljenih potovanjih vplivalo na svobodno izvrševanje mandata evropskega poslanca. To trditev Parlamenta je torej treba zavriniti.

- 91 Glede druge trditve, ki jo je Parlament navedel v zvezi z I. Lagosom, in sicer interesa za zagotavljanje varnosti zadnjeavedenega, glede dokumentov, ki se nanašajo na dnevna nadomestila in povračila potnih stroškov, prejetih v preteklosti, je treba navesti, da za varnost zadevnega poslanca načeloma ni več mogoče šteti, da je s prenosom zadevnih osebnih podatkov ogrožena, ker gre za potovanja, ki so ob vložitvi zahteve tožečih strank že bila opravljena. Res je, da bi razkritje ponavljajočih se krajev potovanj I. Lagosa javnosti, zlasti na zasebno prebivališče v Grčiji, lahko ogrozilo njegovo varnost, zlasti če bi bil osebni naslov zadevne osebe naveden v dokumentih, do katerih bi bil odobren dostop. Vendar mora Parlament pri tehtanju interesov zagotoviti dostop do informacij, ki so potrebne zaradi zastavljenega cilja v javnem interesu, pri čemer mora zagotoviti varstvo osebnih podatkov, ki je nujno potrebno za varnost I. Lagosa. Poleg tega glede vprašanja, ali bi lahko bila varnost I. Lagosa ogrožena pri prihodnjih potovanjih v okviru izvrševanja njegovega poslanskega mandata, zadostuje opozoriti, da I. Lagos – ker je bil v zaporu – na dan sprejetja izpodbijanega sklepa, prav tako pa na dan razglasitve te sodbe, ni mogel potovati. Zato se vprašanje njegove varnosti pri takih hipotetičnih potovanjih ne postavlja. Glede na posebne okoliščine obravnavane zadeve je treba torej to trditev, ki je Parlament poleg tega ni zadostno utemeljil, prav tako zavriniti.
- 92 Prav tako je treba opozoriti, da je bil I. Lagos obsojen na dolgotrajno zaporno kazen za huda kazniva dejanja pripadnosti hudodelski združbi in njenega vodenja. Poleg tega – kot je bilo ugotovljeno v okviru analize prvega dela tega prvega tožbenega razloga – je namen, na katerega se sklicujejo tožeče stranke, da bi dokazale potrebo po prenosu zadevnih dokumentov, seznaniti se s konkretnimi zneski, ki jih je Parlament dodelil I. Lagosu in ki se nanašajo na dnevna nadomestila in povračila potnih stroškov v zadevnem obdobju, ter način, kako je I. Lagos uporabil te zneske, da bi se omogočila večji javni nadzor in odgovornost, zlasti glede na to, da je Parlament I. Lagosu še naprej izplačeval zneske, kljub njegovi obsodbi. Kot je bilo namreč navedeno v točki 59 zgoraj, so bila zadevna potovanja opravljena v obdobju, ko je bil I. Lagos že obsojen za huda kazniva dejanja in je bilo torej zakonito, da so tožeče stranke lahko pridobile informacije o namenu in namembnem kraju teh potovanj.
- 93 Zato tveganje morebitne ogrožitve svobodnega izvrševanja poslanskega mandata I. Lagosa in njegove varnosti ne zadostujeta za utemeljitev zavrnitve razkritja zadevnih osebnih podatkov glede na zakoniti interes tožečih strank za tako razkritje v posebnih okoliščinah obravnavane zadeve.
- 94 Poleg tega, kar zadeva trditev Parlamenta v zvezi s pomočniki I. Lagosa, da imajo ti pravni interes za varstvo svojih osebnih podatkov, ker ne opravljajo javnih funkcij (glej točko 86 zgoraj), je treba ugotoviti, da – kot je razvidno iz točk od 74 do 78 zgoraj – čeprav je res, da navedeni parlamentarni pomočniki niso nosilci javnih funkcij, ni mogoče izključiti, da lahko prenos osebnih podatkov iz dokumentov, ki se nanašajo na potne stroške navedenih asistentov, kaže na morebitno povezavo, čeprav le posredno, s kriminalnimi ali nezakonitimi dejavnostmi, ki jih opravlja I. Lagos.

- 95 To trditev Parlamenta je torej treba zavriniti.
- 96 Zato je treba ugotoviti, da je Parlament napačno menil, da bi prenos osebnih podatkov posegal v zakonite interese I. Lagosa in njegovih pomočnikov ter da tak prenos ob tehtanju različnih navzkrižnih interesov ne bi bil sorazmeren.
- 97 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba prvemu tožbenemu razlogu, ki se nanaša na kršitev določb člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 v povezavi s členom 9(1)(b) Uredbe 2018/1725, ugoditi v delu, v katerem se nanaša na zavrnitev dostopa do dokumentov, ki vsebujejo, na eni strani, osebne podatke I. Lagosa, ki se nanašajo na povračila potnih stroškov in dnevna nadomestila, ki jih zadnjenavedenemu izplača Parlament, in, na drugi strani, osebne podatke parlamentarnih pomočnikov I. Lagosa, ki se nanašajo na povračilo potnih stroškov zadnjenavedenih, v preostalem pa ga zavriniti.

B. Drugi tožbeni razlog, naveden podredno: kršitev člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001

- 98 Po mnenju tožečih strank Parlament v izpodbijanem sklepu ni upošteval dejstva, da člen 4(6) navedene uredbe zahteva vsaj delno predložitev vseh zadevnih dokumentov iz njihove zahteve.
- 99 Na prvem mestu, tožeče stranke trdijo, da je napačno trditi, kot je to storil Parlament v izpodbijanem sklepu, da bi bil z izbrisom osebnih podatkov v zadevnih dokumentih tem dokumentom odvzet polni učinek. Tožeče stranke trdijo, da se je v nasprotju z okoliščinami, v katerih je bila izdana sodba z dne 25. septembra 2018, Psara in drugi/Parlament (od T-639/15 do T-666/15 in T-94/16, EU:T:2018:602), kjer je šlo za zahtevek za pridobitev informacij o odhodkih vseh poslancev Parlamenta, njihova zahteva nanašala samo na enega poslanca Parlamenta in da zato z izbrisom osebnih podatkov dostop do teh dokumentov ne bi izgubil polnega učinka.
- 100 Na drugem mestu, tožeče stranke menijo, da je Parlament v izpodbijanem sklepu napačno trdil, da dostop do zadevnih dokumentov ne zagotavlja ustreznega varstva zasebnosti in integritete posameznika, saj predmet zahteve vsak omenjeni dokument povezuje z I. Lagosom. Tožeče stranke menijo, da bi izbris osebnih podatkov, ki se nanašajo na I. Lagosa in njegove pomočnike, zadostno varoval njihovo zasebnost, hkrati pa izpolnil posebni interes za razkritje.
- 101 Parlament te trditve izpodbija. Poleg tega trdi, da so trditve tožečih strank prepozne, saj so bile prvič navedene v fazi replike, in so zato nedopustne.
- 102 V zvezi s tem je treba na prvem mestu opozoriti, da je bilo, kot je bilo ugotovljeno v točki 97 zgoraj, prvemu tožbenemu razlogu delno ugodeno v delu, v katerem se nanaša na zavrnitev dostopa do dokumentov, ki vsebujejo, na eni strani, osebne podatke I. Lagosa v zvezi s povračilom potnih stroškov in dnevnimi nadomestili, ki mu jih je izplačeval Parlament, in, na drugi strani, osebne podatke parlamentarnih pomočnikov I. Lagosa, ki se nanašajo na povračilo njihovih potnih stroškov. Zato v zvezi s tem ni treba preučiti drugega tožbenega razloga, ki se nanaša le na morebitno delno zagotovitev takih dokumentov na podlagi člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001.
- 103 Na drugem mestu, kot je bilo ugotovljeno v točki 97 zgoraj, je bil prvi tožbeni razlog zavrjen v delu, v katerem se je nanašal na zavrnitev dostopa, na eni strani, do dokumentov v zvezi z zneski, ki jih je I. Lagos prejel iz naslova nadomestila, določenega v členu 10 Statuta poslancev, in nadomestila splošnih stroškov, ter, na drugem mestu, do dokumentov v zvezi s plačami

akreditiranih in lokalnih pomočnikov I. Lagosa. Preučiti je torej treba, ali bi moral Parlament na podlagi člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001 zagotoviti delni dostop do teh dokumentov, iz katerih so odstranjeni vsi osebni podatki.

- 104 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Parlament v izpodbijanem sklepu trdil, na eni strani, da prikritje osebnih podatkov v zadevnih dokumentih ne bi zagotovilo ustreznega varstva zasebnosti in integritete posameznika, saj je predmet zahteve vsak omenjeni dokument povezoval z I. Lagosom in njegovimi parlamentarnimi pomočniki. Parlament je menil, na drugi strani, da bi razkritje različice zahtevanih dokumentov, iz katere so odstranjeni vsi osebni podatki, dostopu do teh dokumentov ob upoštevanju namena, ki so ga tožeče stranke želele doseči z zahtevo za dostop, odvzelo vsakršen polni učinek.
- 105 Vendar, na eni strani, kar zadeva dokumente v zvezi z višinami zneskov, ki jih je I. Lagos prejel iz naslova nadomestila iz člena 10 Statuta poslancev in nadomestila splošnih stroškov, kot je bilo ugotovljeno v točki 55 zgoraj, tožečim strankam ni uspelo dokazati potrebe po takem prenosu, ker so podatke, ki so jih želele pridobiti, imele možnost pridobiti z dostopom do spletnega mesta Parlamenta.
- 106 Ker ti dokumenti niso bili potrebni za uresničitev namena, na katerega se sklicujejo tožeče stranke v podporo svoji zahtevi za dostop do dokumentov, prenos takih dokumentov, iz katerih so odstranjeni vsi osebni podatki, ne bi imel nobenega uporabnega učinka glede na navedeni namen, ki so ga tožeče stranke želele doseči v zahtevi za dostop. Tak delni dostop namreč tožečim strankam ne bi omogočil, da pridobijo več informacij, kot bi jih lahko našle na spletnem mestu Parlamenta (glej v tem smislu sodbo z dne 25. septembra 2018, Psara in drugi/Parlament, od T-639/15 do T-666/15 in T-94/16, EU:T:2018:602, točka 126).
- 107 Na drugi strani, kar zadeva dokumente v zvezi s plačami akreditiranih in lokalnih asistentov I. Lagosa, je treba opozoriti, kot je bilo ugotovljeno v točki 72 zgoraj, da prenos osebnih podatkov iz teh dokumentov tožečim strankam ne more zagotoviti informacij o morebitnem neposrednem ali posrednem prispevku zadevnih zneskov k financiranju ali nadaljnjemu opravljanju kriminalne ali nezakonite dejavnosti, ki jo opravlja I. Lagos. Tako je bilo v točki 73 zgoraj ugotovljeno, da tožečim strankam ni uspelo dokazati potrebe po takem prenosu.
- 108 Iz tega sledi, da, *a fortiori*, prenos takih dokumentov, iz katerih so odstranjeni vsi osebni podatki, tožečim strankam prav tako ne bi omogočil, da pridobijo informacije glede na navedeni namen njihove zahteve za dostop. Tak prenos torej ne bi imel nobenega uporabnega učinka glede na namen tožečih strank.
- 109 Iz tega sledi, da Parlament ni bil zavezan zagotoviti delnega dostopa do dokumentov, navedenih v točki 103 zgoraj.
- 110 Drugi tožbeni razlog je treba torej zavrni kot neutemeljen, ne da bi bilo treba odločiti o drugih trditvah, ki jih v zvezi s tem navaja Parlament, niti o dopustnosti nekaterih trditev tožečih strank, ki jo Parlament izpodbija.
- 111 Napake pri presoji, ki so ugotovljene v točkah 65, 78 in 96 zgoraj in ki se nanašajo na dostop do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke I. Lagosa, ki se nanašajo na povračilo potnih stroškov in dnevna nadomestila, ki jih je zadnjenavedenemu plačal Parlament, ter do dokumentov, ki

vsebujejo osebne podatke parlamentarnih pomočnikov I. Lagosa, ki se nanašajo na povračilo potnih stroškov, ki so jih prejeli zadnjenavedeni, zadostujejo za utemeljitev razglasitve ničnosti izpodbijanega sklepa.

- 112 Iz tega sledi, da je treba izpodbijani sklep razglasiti za ničen v delu, v katerem je Parlament zavrnil dostop do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke, ki se nanašajo na I. Lagosa, v zvezi s povračilom potnih stroškov in dnevnimi nadomestili, ki jih je zadnjenavedenemu izplačal Parlament, ter do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke, ki se nanašajo na parlamentarne pomočnike I. Lagosa, v zvezi s povračilom potnih stroškov, ki so jih prejeli zadnjenavedeni. V preostalem delu je treba tožbo zavrniti.

IV. Stroški

- 113 V skladu s členom 134(3) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspehi stranki.
- 114 Ker Parlament s predlogi v glavnem ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožečih strank naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat)

razsodilo:

- Sklep Evropskega parlamenta z referenčno številko A(2021) 10718C z dne 8. aprila 2022 se razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na zavrnitev dostopa Luisi Izuzquiza, Arneju Semsrottu in Stefanu Wehrmeyerju do, na eni strani, dokumentov v zvezi s povračilom potnih stroškov in dnevnimi nadomestili, ki jih je Parlament izplačal Ioannisu Lagosu in ki vsebujejo osebne podatke, ki se nanašajo na zadnjenavedenega, ter, na drugi strani, dokumentov v zvezi s povračilom potnih stroškov, ki jih je Parlament izplačal parlamentarnim pomočnikom I. Lagosa in ki vsebujejo osebne podatke, ki se nanašajo na navedene pomočnike.**
- V preostalem se tožba zavrne.**
- Parlamentu se naloži plačilo stroškov.**

Van der Woude

da Silva Passos

Gervasoni

Póltorak

Pynnä

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 8. maja 2024.

Podpisi